35ste jaar. — Nr 28. Dinsdag 6 maart 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nr 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 6 MAART.

Onzijdig onderwijs.

Over eenige dagen heeft de liberale *Journal de Gand*, uit Luik de goede tijding ontvangen dat B.-. vrijmetselaar Reuleaux, die tot schepen van onderwijs gekozen is in de plaats van M. Hansens, zijne bedieningen begonnen heeft met eene daad die men vruchteloos van zijnen voorganger zou verwacht of verzocht hebben.

De nieuwe schepen heeft namelijk door den schoolopziener stellige bevelen doen geven aan al de oversten der stadscholen *om te zorgen dat de onderwijzers gen gebed meer zouden laten lezen voor en na de klas ! !*

En dat is nu progres ! !

Eertijds verbood men in de officieele scholen de onbetamelijke redens, de zedelooze klap en de godslastering.

Nu verbiedt men er het GEBED !

Christene ouders, begrijpt gij nu de ware bediedenis van de ONZIJDIGHEID der school ?

De doktor **Mooren** van Dusseldorff zal te Luik zijn den 17 maart.

L'indicateur breveté des chemins de fer pour le mois de **Mars** 1888 est en vente à Tongres chez M. COLLÉE, libraire, Grand' Place, 37 et 39. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men meldt uit Brussel :

Volgens de *Opinion libérale* van Namen, zou het besluit om genade te verleenen aan Folleur, aan het handteeken des konings onderworpen zijn.

—Valschmunters. — De policie van Sint-Gillis zoekt naarstig drie kerels op die valsche stukken van 5, 2 en 1 fr. in omloop gebracht hebben. De stukken van 5 fr. dragen de beeltenis van Victor Emmanuël met het jaartal 1872 ; de stukken van 2 fr. de beeltenis der Fransche Republiek met het jaartal 1871 ; de stukken van 1 fr. de beeltenis van Leopold II en het jaartal 1886.

De stukken zijn zeer wel nagemaakt, maar zijn kenbaar aan den klank.

— De twee officieren die in den Congostaat de heeren Van de Velde en Warlomont, onlangs overleden, moeten gaan vervangen, zijn reeds aangeduid. Het zijn de heeren Haneuse en Nilis, beiden als luitenant geheelt aan de militaire school, die reeds vroeger eenigen tijd in den Congostaat verbleven hebben. Luitenant Haneuse wordt naar Stanley-Falls gezonden als afgevaardigde van den Vrijen Congostaat bij Tippo-Tip. Die twee officieren zullen den vijftiende maart uit Antwerpen vertrekken.

— De koeboerderij der echtgenooten Van W... gelegen te Kappellen bij Thienen, is woensdag door eene misdadige hand in brand gestoken. De woning, meubels, vee, landbouwgereedschap, alles is de prooi der vlammen geworden. Niets was verzekerd.

De plichtige zit reeds achter de grendels. Het is een kerel uit de omstreken van Gent, een gekende vagabond welke zegt horlogiemaker van stiel te zijn.

— Men meldt uit Bergen :

Het schijnt dat men op den openbaren weg te Jumet, het lijk gevonden heeft van een jong meisje die in de sneeuw zou gevallen zijn en tengevolge der hevige koude gestorven is. De teederste zorgen hebben het ongelukkig meisje niet tot het leven kunnen terugroepen.

— Men meldt uit St-Hubert :

De kerkelijke diefstallen vermeerderen in onze streek op eene zeer onrustige wijze.

Na de diefstallen in de kerken van Marche, Laroche, Age, enz., was het den 1 maart in de kerk van St-Hubert. Bij klaren dage, ten 10 ure 's morgends, brak een kerel den offerblok van onze hoofdkerk open.

Gestoord in zijne bezigheid door de komst van den koster, trachtte hijte vluchten, maar hij werd door den sterken en moedigen wachter der kerk aangehouden.

De plichtige is een genaamde Verin, gewezen machinist, wonende te Haine-St-Pierre.

— M. Coumans, vertegenwoordiger van Turnhout, is sedert drie weken ziek.

—Het *Kempenland* van Herenthals bespreekt als volgt het vertelseltje dat men had roodgestrooid over de wolven die daar in de gemeente gezien en gedood waren :

« Een zeker brusselsch dagblad dat men hier rondvent, het eerst en later meest al de dagbladen — Fransche en Vlaamsche — hebben in het begin der week gemeld dat vijf hongerige wolven in onze streken ronddwaalden, dat drie werklieden er voor op een schip waren moeten vluchten, dat die wilde dieren in eenen stal gedrongen waren, er eene geit en een schaap hadden gedood en dat de zoon van V. H. een der wolven met eenen riek had algemaakt.

Wij hebben tot hiertoe nog niets van de verschijning van deze ongenoodigde gasten gehoord, en kunnen onze lezers verzekeren dat heel dit vertelsel niets anders is dan eene groote *kwakkel*. Althans, voor een *aprilvisch* is het nog zoo vroeg.

Wie zulke historiekes in de wereld schupt, weten wij niet : wat wij echter weten is dat hij er onze stad geenen dienst mee bewijst. Zeker toch is het dat hij door dit nieuwske ons eerder nadeel heeft toegebracht, daar de buitenlieden, door dit gerucht verveerd gemaakt, nauwelijks nog naar Herenthals durven komen. Wij hopen dat hij met die vodden, die alles behalve kluchten zijn, niet meer voor den dag zal komen.

— De keizer van Marokko heeft, zooals reeds bericht werd, van den koning van Belgie eenen kleinen spoorweg met rails, locomotief en salonwagen ten geschenke gekregen. Die spoorweg is te Meguinez aangelegd, tusschen het perk Agdal en het keizerlijk zomerpaleis Bahr Beida, niet ver van daar gelegen. Het materiaal werd van Larache af op 110 kameelen vervoerd.

Dezer dagen is deze eerste spoorweg in Marokko plechtig ingewijd, in tegenwoordigheid van den keizer, den belgischen gezant en andere aanzienlijke personen. De wagens reden herhaaldelijk met verscheidene personen heen en weder ten aanzien van den keizer, die zijne hooge ingenomenheid van den spoorweg betuigde.

— Prinsen en Herderinnen. — In den goeden ouden tijd, toen nog de beesten spraken, dan trouwden de prinsen met herderinnen en leefden zoo gelukkig als het onder Gods lieven blauwen hemel maar mogelijk is.

De dagbladen hebben veel gesproken over het huwelijk van den prins van Zweden met eene eenvoudige eere-juffer zijner schoonzuster.

Onze lezeressen moeven echter niet te denken dat zulke huwelijken heel zeldzaam zijn. O, neen! vele prinsen van koninklijken, en zelfs van keizerlijken bloede, hebben alle hinderpalen getrotseerd om de neiging van hun hert te volgen.

De broer van de keizerin van Oostenryk — de hoogst aristokratieke familie van Europa — heeft tegen weer en wind in, trots het verzet zijner doorluchtige bloedverwanten, een burgersmeisje getrouwd, Mej. Mendel.

En dat is niet alles in het huis van Oostenryk. Ook aartshertog Heinrich is getrouwd met eene zangeres van den schouwburg te Gratz, Mej. Leopoldina Hoffmann.

Men heeft haar, wel is waar, eenen titel doen geven, alvoreus met haar in echt te treden ; maar iedereen wist toch dat zij nog, eenige dagen voor het huwelijk, op de planken moest treden, omdat haar bestierder haar niet wilde ontslagen.

Aartshertog Johann, oom des keizers, is wel eens getrouwd met een... postillon. Ziehier de geschiedenis :

De prins, op reis zijnde, was in de post-statie van Brandhofen aangekomen. Geen enkel postillon was aanwezig, en de postmeester wist niet wat gaan aan te vangen, om zijnen hoogen gast niet te misnoegen.

Daar kreeg zijne dochter, Mej. Anna Plöchel, een grootsch gedacht. In een ommeziens had zij postillonskleeren aan en weldra was de koets gereed.

Maar de aartshertog, die juist zijne oogen niet in den zak had, zag wel wat er gaande was. Hij begon met zijnen lieven postillon te spreken, en vond zulk genot in dat gesprek, dat hij — een prins is toch ook maar een eenvoudig mensch — tot over de ooren verlieft geraakte.

Hij kon er maar niet toe besluiten zijn postillon te laten vertrekken. Hij had haar wel willen meenemen, zonder vele plichtplegingen. Maar zoo verstond het deugzame meisje het niet.

Op slot van rekening, vroeg de prins haar ten huwelijk, Eenige maanden later, was de dochter van de postmeester, aartshertogin van Oostenryk.

Haar gemaal is dood ; doch Anna Plöchel leeft nog en wist zich zoo weerdig te gedragen, dat zij in de beste betrekkingen is met de keizerlijke familie.

Op de plaats, waar vroeger de poststatie stond, liet de aartshertog een prachtig kasteel bouwen, waar zijne weduwe thans verblijft. Zij is de voorzienigheid der armen uit de landstreek.

Drie prinsen van het vorstelijk huis van Lichtenstein zijn ook getrouwd volgens hun goed vinden ; Prins Frederik met de gekende zangeres Sofia Löwe ; prins Rudolff met de tooneelspeelster Hedwige en de derde, prins Pilips, met de tooneelspelster Francisca Todesco.

Doch, wat zeldzamer is en bijna nooit voorvalt, is dat eene prinses den man van haar hart verkiest : zoo deed prinses Frederika, dochter van den toenmaligen regeerenden koning van Hanover ; zij trouwde met baron von Pawell-Rammingen, en was verplicht, daar zij door hare familie verstooten werd, in Engeland te gaan leven, waar zij nog verblijft.

⁂ Een rooker biedt zijnen sigarenkoker aan zijnen rechten gebuur.

— Dank u, antwoordt deze, ik rook nooit.

Hij keert zich dan naar zijnen gebuur van den linken kant.

— Dank u wel, ik rook niet, luidt het alweer. Zijne vrouw fluistert hem in het oor :

— Waarom biedt gij er geene aan den kapitein ?

— Ah ! neen... hij rookt.

BUITENLAND.

Nederland.

Dezer dagen had te Schyndel, in de parochie Wybosch, eeen zeer droevig voorval plaats. Eene vrouw, over eenige dagen bevallen van eenen zoon, vond des morgends haren lieveling in de wieg doodgevrozen. Wel had men nog alle pogingen aangewend om de levensgeesten op te wekken, doch het was te laat. Niet aan nalatigheid maar aan gemis van goede huisvesting, aan gebrek van kleeding en dekking is dit feit toe te schrijven.

—

Sedert eenige weken wordt te Maestricht vermist een Engelschman, bestuurder van eene fabriek aldaar. Hij was naar Tilburg vertrokken om er inkoopen van wol te doen en is niet teruggekeerd, noch heeft iets van zich doen hooren. Men verdiept zich in gissingen omtrent deze verdwijning.

—

Te Oldelamer (Friesland) zou een persoon een geweer van een ander koopen. Vooraf zou men het oude wapen beproeven ; het sprong echter en de schutter had de wijsvinger van de hand geheel verpletterd. Dadelijk moest geneeskundige hulp ingeroepen worden.

—

In den afgeloopen nacht zijn te Puth, gemeente Schinnen, twee meisjes, waarschijnlijk tengevolge van het te fel branden eener petroollamp verstikt. De vader, die in hetzelfde vertrek sliep is niet dood, maar verkeert in bewusteloozen toestand.

—

Een groot liefhebber van schaatsenrijden, die te Amsterdam op kamers woonde, werd, toen hij van een mooien tocht thuis kwam, zeer hartelijk door al de huisgenooten geluk gewenscht, dat hij er zoo goed was van af gekomen. Hij dacht dat zij hem voor den gek hielden, doch vernam met ontzetting, dat een burgersjongen hun was komen vertellen, dat mijnheer door het ijs gezakt was, en of ze, asjeblieft, eene schoone onderbroek en mijnheers beste kleederen met zijn demi-saison wilde meegeven, » hetgeen geschied was !

Frankryk.

Wilson, wiens veroordeeling wij zaterdag meedeelden, heeft altijd den schijn aangenomen zijne veroordeeling te verwachten. Of hij het werkelijk deed is de vraag !

Hij werd, zegt hij, aangevallen, opdat men een voorwendsel zou hebben om Grévy tot aftreden te dwingen en hem uit het Elysée te verdrijven. Hij beweert dat er geen wetsartikel was, volgens hetwelk hij gestraft kon worden, maar dat het art. 4 5 van het strefwetboek verdraaid is ten behoeve van zijn geval, omdat « de rechters nu, evenals onder alle vroegere regeeringen, er op uit zijn, diensten te bewijzen aan hen, die den meesten staatkundigen invloed hebben.

Hij zal in hooger beroep komen van het tegen hem gevelde vonnis, zonder hoop, zegt hij, op grootere onpartijdigheid van de nieuwe rechters. »

—

De hoofdmannen der opportunisten, de heeren Antonin Proust, Emmanuel Arène en Joseph Reinach, zijn gisteren namiddag naar het hotel in de Avenue d'Iéna gegaan, waar zij werden ontvangen door den heer Jules Grévy. In naam der opportunisten partij drukten zij hunne gevoelens van deelneming met hunne verontwaardiging uit over de veroordeeling der correctionneele kamer. Het antwoord van den heer Jules Grévy die niet ontroerd scheen, was :

« Dank, mijnheeren ; ik vertrouw op het gezond oordeel van het beroepshof om een gerechtspunt op te lossen, hetwelk door invloeden, aan welke ik geene benaming wil geven, zoo verkeerd is uitgelegd door de eerste rechters. »

De *Rappel* zegt bij gelegenheid der veroordeeling van den heer Wilson, dat er geene republiekeinsche justicie meer is. De *Autorité*, of M. Paul de Cassagnac, schrijft :

« Hij weent vandaag bloedige tranen, die schoonvader van den aftroggelaar, die schoonvader van den dief, hij die anderen deed weenen door hen hunnen God, hun vaderland te ontstelen, terwijl zijn schoonzoon hen hun geld ontstool. Dat is de bestralling. »

—

M. Crépeau, eene vrouw van zestig jaar, wonende te Parys, had maandag namiddag een goed voorraad feuilletons opgehaald, bij hare gebuurvrouwen. Daar er in hare eenige kamer geene schouw is, had zij zich een verwarmtoestel gemaakt met eenen bloempot, die zij goed gevuld onder haar plaatste. Aldus begon zij driftig hare lezing, maar werd langzaam verdoold door de dampen, die uit het vuur opstegen, en van den stoel waarop zij zat, viel zij weldra op den brandenden bloempot. Toen de geburen hunne feuilletons kwamen terug haien, vonden zij de arme vrouw in eenen verschrikkelijken toestand.

—

De jonge rijke Vanderbilt keert van Parys naar Amerika terug, den kok Joseph medenemende, dien hij tegen eenjaartijks loon van 40,000 fr. van een der grootste restaurants wist mede te leiden.

Duitschland.

Prins von Bismarck doet eene fransche vertaling vervaardigen van zijn groote redevoering in den Ryksdag.

—

Men acht het niet mogelijk dat de erfprins van Baden, wegens zijne zwakke gezondheid, afstand zal doen van zijne rechten op den troon, ten gunste van zijnen oom Wilhelm, die met prinses Marie von Leuchtenberg, nicht van den keizer van Rusland is gehuwd.

—

Uit de fabriek van Krupp is verzonden een monsterkanon, wegende 80,000 kilogrammen en is 12 meters lang ; het is bestemd voor een russich fort.

Italië.

De Brazza is te Rome aangekomen.

Het aardrijkskundig genootschap van Rome heeft De Brazza 100,000 franken gezonden voor verdere onderzoeken in het Congo-gebied.

—

Een telegram uit Ivrea is te Rome ontvangen over een sneeuwval, die is neergestort in de nabijheid van he dorp Spacone, in de vallei Oreo. Van onder de puinen der verwoeste huizen, zijn reeds 30 lijken gehaald. Er is eene compagnie troepen der Alpen gezonden om de slachtoffers te helpen in het werk der redding van wat nog te redden is.

Spanje.

Telegrammen uit Oviedo berichten dat de laatste sneeuwstormen hevige schade hebben aangericht in die provincie. Door een sneeuwal is een spoorwegbrug weggeslagen en zijn verscheidene huizen in het dorp Pascares verwoest. Elf personen hebben daarbij het leven verloren.

Politiek overzicht.

DE DUITSCHE KROONPRINS.

Het duitsch Staatsblad kondigt het bulletijn af, gedagteekend uit San-Remo 2 maart, 11 uur 46 m. des morgends : « Na eenen goeden nacht is de toestand van den kroonprins ook beter geworden. Hij is goed gezind. De eetlust is in de laatste dagen insgelijks vermeerderd. Het hoesten en fluimen heeft geene verandering gedaan.

—

Parys, 3 maart.

Men meldt uit San-Remo aan den *Figaro*, vrijdag, 2 maart, half tien uur des avonds :

De kroonprins stelde het heden een weinig beter dan de laatste dagen. Daar het weder zeer schoon en zeer zacht is, is de prins verscheidene malen gedurende den dag op het balkon verschenen, alwaar hij de dagbladen las, zittende in eenen zetel, beschut door eene tent. De algemeene toestand blijft altijd zeer onrustbarend.

Prins Willem schijnt maar koel door de familie onthaald te zijn geworden. Hij zou enkel gekomen zijn om zijnen vader te overhalen om naar Berlyn terug te keeren, doch koningin Victoria en de kroonprinses verzetten zich krachtdadig hiertegen.

Doctor Mackensie, die zonder het strottenhoofd uit te snijden den prins negen maanden in het leven heeft gehouden, verhoopt zijn bestaan nog te verlengen.

Volgens *Le Matin*, zou graaf Herbert van Bismarck zich enkel naar Engeland begeven hebben om de tusschenkomst der koningen te verkrijgen voor den terugkeer van den kroonprins naar Berlyn.

—

Men telegrafeert uit San-Remo van eergisteren, zondag, half elf uur des morgends :

Al de vensters der kamers van den duitschen kroonprins werden heden opengesteld. De zieke heeft nog al lang op het terras der villa gewandeld, alwaar zijne twee zonen hem zijn komen vervoegen.

De prins heeft eenen goeden nacht doorgebracht. De hoest is zonder verandering, het fluimen blijft aanhouden.

Doctor Howel, doctor Evans, tandmeester te Parys, die naar San Remo werd ontboden, en een zilversmid hebben vrijdag nacht verscheidene nieuwe ademhalingsbuisjes vervaardigd van verschillende grootte en verschillende modellen, die geene samenhooping van uitwerpsels kunnen opnemen.

De kroonprinses heeft naar Londen het volgende telegram gezonden : « Er is nieuwe hoop. God zij geloofd ! »

De duitsche geneesheeren beweeren dat de prinses zich bedriegt.

Een ander telegram van gisteren avond, 5 uur, luidt : Doctor Mackenzie houdt nog staande, dat de zieke geen kanker heeft en de toestand nog geen gevaar oplevert.

—

DE BULGAARSCHE ZAAK.

Men verzekert dat de heer Nelidoff, russisch gezant te Constantinopel, aan Turkye eene tweede nota overhandigd heeft, dringender dan de laatste waarbij nogmaals gevraagd wordt om prins Ferdinaud van Saksen-Coburg aan te zeggen dat zijne tegenwoordigheid te Sofia onwettig is. Frankryk zou opnieuw die poging ondersteund hebben.